

Evaluatie van het convenant tussen wijkorganisatie en gemeente Groningen, september – oktober 2010

Korte samenvatting uitkomst enquêtes

Er zijn 26 ingevulde enquêtes ontvangen van wijkorganisaties. Het overgrote deel is volledig ingevuld. Enkele vragen zijn niet goed begrepen. Wij hebben ze dus niet goed geformuleerd. Bijna alle respondenten hebben voorbeelden toegevoegd of extra commentaar geleverd. Die zijn verwerkt in deze rapportage. Bij een aantal ambtenaren van de gemeente Groningen is een enquête uitgezet met vergelijkbare vragen. Wij hebben 16 enquêtes verwerkt. In de rapportage zetten wij – waar dit informatief is – de conclusies uit beide enquêtes naast elkaar.

Wij vatten de resultaten van de enquêtes hieronder **kort** samen. Voor **getallen en uitwerking** kunt u de bladzijden daarna raadplegen.

- Het overgrote deel van wijkorganisaties ontvangt de informatie van de gemeente als zij er zelf om vragen. De informatieverstrekking op initiatief van de gemeente is echter niet altijd op tijd en volledig. Omdat wijkorganisaties niet altijd weten welke informatie beschikbaar is vinden zij dat de gemeente uit eigen initiatief informatie zou moeten verstrekken. De ambtenaren die de enquête invulden geven aan dat zij vrijwel altijd op eigen initiatief informatie verstrekken.
- Over het gebruik van vertrouwelijke informatie wordt onder wijkorganisaties verschillend gedacht: van positief tot principieel niet aanvaardbaar. Ambtenaren geven aan dat zij soms informatie geven waarover het college van B&W nog geen besluit heeft genomen en raadsleden nog niet zijn geïnformeerd. Dat kan alleen als de wijkorganisatie die informatie enige tijd vertrouwelijk behandelt.
- Er wordt veelvuldig overlegd tussen wijkorganisaties en gemeente. Dat vindt plaats in meerdere kaders: gemeente / stadsdeelcoördinatie; Heel de Buurt; Nieuw Lokaal Akkoord. Onze vraag over het 'stadsdeeloverleg' is verschillend geïnterpreteerd. (Zie voor verklaring de rapportage).
- De 'participatieparagraaf bij besluitnota's' is voor veel wijkorganisaties een onbekend begrip, terwijl hij uitdrukkelijk is opgenomen in het convenant. Ambtenaren kennen de participatieparagraaf wel.
- De uitzonderingsbepalingen – die de invloed van de wijkorganisaties beperken tot die van elke burger in de stad (niveau van de inspraakverordening) - zijn wel goed bekend. De wijkorganisaties ervaren ze als beperkend.
- Bij de uitvoering van werkzaamheden worden meestal planafspraken gemaakt. Als plannen veranderen wordt vaak wel, maar in een aantal gevallen ook niet tussentijds teruggekoppeld. Uit opmerkingen valt op te maken dat bij langdurige projecten meer aandacht nodig is voor voortgangsrapportage, zodat de wijkorganisatie betrokken blijft.
- Een beperkt aantal wijkorganisaties heeft behoefte aan meer ondersteuningsfaciliteiten. Hierbij gaat het om praktische ondersteuning. De overgrote meerderheid heeft geen behoefte aan extra faciliteiten.
- De waardering van het convenant als middel om de communicatie tussen gemeente en wijkorganisaties te verbeteren is wisselend. Ongeveer de helft waardeert het positief. Ruim de helft van de respondenten draagt positieve ervaringen aan. Ook een ruime helft draagt negatieve ervaringen aan. Een deel van de respondenten heeft dus zowel positieve als negatieve ervaringen.
- 13 Respondenten vinden dat de gemeente 'in de geest van het convenant' handelt. 12 vinden van niet. 17 respondenten formuleren antwoorden op de vraag naar factoren die bijdragen aan positieve of negatieve ervaringen met samenwerking. Deze teksten bieden allerlei suggesties. Kernwaarden hierbij zijn eerlijkheid, openheid, respect, erkenning, nakomen van afspraken en vertrouwen.

Uitwerking van de informatie uit de enquêtes

Conclusie over bekendheid en gebruik van het convenant

Het convenant is bekend bij alle wijkorganisaties en alle ambtenaren die de enquête hebben ingevuld. 15 van de 26 wijkorganisaties slaan het convenant af en toe na. 16 van de 26 hebben er de gemeente op aangesproken. 9 wijkorganisaties doen dat vaker: van 1 tot 4 keer sinds het convenant geldt.

Conclusie over informatieverstrekking door de gemeente

Als wijkorganisaties zelf het initiatief nemen om informatie te achterhalen antwoorden 22 van de 26 wijkorganisaties dat ze die informatie krijgen.

15 van de 26 wijkorganisaties vinden dat de gemeente hen in het algemeen niet *tijdig* en *rechtstreeks* informeert over onderwerpen die in het convenant zijn geregeld.

14 van de 26 wijkorganisaties vinden dat de informatie van de gemeente onvoldoende is om de achterban goed te informeren.

Alle ambtenaren die in de positie zijn dat zij informatie kunnen verschaffen vinden dat zij de informatie *tijdig* en *rechtstreeks* geven, op eigen initiatief en als er om wordt gevraagd. Zij menen ook dat die informatie voldoende zou moeten zijn voor de achterban van de wijkorganisaties. Uit toelichten blijkt dat ambtenaren soms informatie moeten verstrekken die slechts voor een heel beperkt aantal bewoners belangrijk is. Zij vinden dan het op de hoogte houden van direct betrokkenen het belangrijkste.

Van de 26 wijkorganisaties melden 11 dat zij één of meerdere keren gelegenheid hebben gehad om *vertrouwelijk* op de hoogte te worden gesteld van zaken die in de wijk gaan spelen (totaal over 11 wijken 16 keer). 7 wijken hebben daar ook gebruik van gemaakt. 10 wijkorganisaties hebben er hun mening over gegeven. Die varieert onderling. 3 wijkorganisatie zijn er uitgesproken positief over, 2 andere wijzen het af, de rest vindt dat het wel kan als het om een korte periode gaat van maximaal enkele weken.

Als ervaring wordt genoemd dat het gaat om informatie die in een overleg mondeling door ambtenaren naar voren wordt gebracht. Als positief wordt genoemd dat de wijkorganisatie zich beter kan voorbereiden op wat er gaat komen. Als risico wordt genoemd, dat ambtenaren de eerste reactie van de wijkorganisatie soms vasthouden, terwijl na overleg met bewoners de wijkorganisatie een andere positie moet innemen.

Van de 26 wijkorganisaties beschrijven 20 voorbeelden van positieve ervaring met informatieverstrekking door de gemeente. 17 wijkorganisaties beschrijven voorbeelden van negatieve ervaringen met informatieverstrekking. 16 wijkorganisatie beschrijven voorbeelden van zowel positieve als negatieve ervaringen. 5 wijkorganisaties beschrijven uitsluitend positieve ervaringen en 2 uitsluitend negatieve.

Er is een grote variëteit in de voorbeelden. Positieve voorbeelden worden vaak toegeschreven aan individuele ambtenaren (projectleider, stadsdeelcoördinatie, wijkbeheer), maar ook aan het 'investeren in de relatie tussen de wijkorganisatie en de ambtelijke organisatie'. Meerdere keren wordt opgemerkt dat tijdige informatieverstrekking van de gemeente nog geen deel uitmaakt van het standaard werkproces. Enkele wijkorganisaties melden dat zij ook wanneer zij zelf het initiatief nemen de gevraagde informatie niet krijgen. Het betreft hier langlopende projecten, waarbij wijkorganisaties de indruk hebben dat hen informatie wordt onthouden.

Uit de toelichting valt ook op te maken dat de informatie over projecten die vallen onder de *uitzonderingsbepalingen* (zie later) moeilijk verkregen wordt. Het is mogelijk dat de mening over het al dan niet verkrijgen van informatie deels te maken heeft met informatie die de gemeente volgens het convenant ook niet aan wijkorganisatie zou hoeven te geven. Voor het overige is er geen duidelijke lijn te ontdekken in de positieve en negatieve ervaringen met informatieverstrek-

king. Grote en kleinere zaken op wijkniveau komen in beide beoordelingen voor. Onder de wijkorganisaties die *alleen positieve* voorbeelden van informatieverstrekking noemen komen er 3 voor waarvan het bekend is dat zij stevige debatten hebben gehad met de gemeente over aangelegenheden in hun wijk. Dit wijst erop, dat wijkorganisaties tevreden kunnen zijn over de verstrekte informatie, zonder dat zij altijd tevreden hoeven te zijn over de uitkomst van het overleg dat zij met de gemeente hebben gevoerd.

Conclusie over het overleg gemeente – wijkorganisatie

Op één na alle wijkorganisaties melden een regelmatig overleg met de gemeentelijke diensten. De frequentie varieert van 1 tot 20 keer gemiddeld per jaar. Er is dus een grote spreiding in de antwoorden. Enkele wijkorganisaties geven aan dat het overleg verdeeld is over diverse projecten als ‘Heel de buurt’, ‘Nieuw lokaal akkoord’, ‘Stadsdeelcoördinatie’ en ‘wijkbeheer’. Het gemiddeld aantal overlegsituaties is 6,25 per wijkorganisatie, per jaar.

13 van de 26 wijkorganisatie melden dat zij met de gemeente overleggen in het kader van een ‘stadsdeeloverleg’. Bij analyse van de gegevens is mij gebleken dat het ‘stadsdeeloverleg’ twee betekenissen kent:

1. In het convenant heeft ‘stadsdeeloverleg’ de betekenis van het overleg van de gemeente met alle wijkorganisaties van het ‘stadsdeel’. Een dergelijk ‘stadsdeeloverleg’ wordt nog steeds gevoerd met bijvoorbeeld ‘stadsdeel Noordwest’.
2. In de afgelopen jaren is het overleg op stadsdeelniveau niet overal meer in gebruik. De term ‘stadsdeeloverleg’ wordt dan gebruikt voor het overleg van de wijkorganisatie met ambtenaren van de afdeling ‘stadsdeelcoördinatie’ van de gemeente.

De vraag over het overleg op stadsdeelniveau is daarom verschillend beantwoord en niet goed vergelijkbaar.

Van de 26 wijkorganisaties melden er 18 dat er één of twee keer een collegebezoek aan de wijk heeft plaatsgevonden in de periode dat het convenant geldt. De overige melden dat zij een dergelijk bezoek niet hebben meegemaakt. Een enkele wijkorganisatie weet het niet.

Het initiatief tot het overleg komt in 20 van de 26 gevallen van zowel gemeente als wijkorganisatie. Toegelicht is dat men vaak aan het einde van de bijeenkomst gezamenlijk afspraken maakt voor het volgende overleg.

Conclusie over het vragen en geven van advies

Uit de beantwoording van deze vragen blijkt dat ze niet altijd goed zijn begrepen en dus als enquêtevraag niet goed zijn geformuleerd. Soms lijken de antwoorden niet consistent. Ik haal er de informatie uit die naar mijn indruk redelijk betrouwbaar is:

9 wijkorganisaties melden dat de gemeente hen advies heeft gevraagd bij onderwerpen waarvoor ‘besluitnota’s’ zijn opgesteld. In 7 gevallen geven die zelfde wijkorganisaties aan dat zij dat advies ook hebben geleverd. Van die 7 hebben slechts 2 wijkorganisaties een besluitnota met een participatieparagraaf gezien. Daarnaast hebben 2 andere wijkorganisaties een besluitnota met een participatieparagraaf gezien. Dat betekent dat 22 wijkorganisaties melden dat zij nog nooit een besluitnota met een participatieparagraaf hebben gezien. Uit de toelichtende tekst valt op te maken dat het besef van een ‘besluitnota met participatieparagraaf’ bij wijkorganisaties zeer laag is.

Uit de enquête onder ambtenaren en aanvullende informatie van de afdeling Stadsdeelcoördinatie blijkt, dat bij de gemeente Groningen op twee plaatsen wordt gecontroleerd of een besluitnota is voorzien van een participatieparagraaf: bij de Dienst RO / EZ en bij de Bestuursdienst. Dat betekent dat een nota waarover het college van B&W of de gemeenteraad een beslissing neemt – in overeenstemming met het convenant – wordt gecontroleerd op de vraag of over het voorgenomen besluit met de wijkorganisatie overleg heeft plaatsgevonden en wat daarvan de uitkomst is.

6 Wijkorganisaties melden dat de gemeente is afgeweken van hun advies. Uit de context krijg ik de indruk dat dit zowel adviezen kunnen zijn die betrekking hebben op een besluitnota als overige adviezen. 8 wijkorganisaties melden dat de gemeente de afwijking van het advies wel heeft beargumenteerd, 1 wijkorganisatie meldt dat dit niet het geval is.

Hieruit blijkt dat 3 wijkorganisaties zich uitlaten over de beargumentering van de afwijking van hun advies door de gemeente, terwijl zij bij de eerdere vraag niet hebben gemeld dat de gemeente van hun advies is afgeweken. Enkele wijkorganisaties lichten toe dat zij vaak tijdens het overleg met de gemeente hun advies formuleren, hetgeen wordt genotuleerd. De advisering verloopt dus niet altijd via een adviesaanvraag of een schriftelijk uitgebracht advies.

Op de vraag of over de afwijking van het advies wordt besloten door de juiste instantie wordt door 6 wijkorganisatie 'ja' geantwoord. Eén wijk meldt 'nee'. In de toelichting meldt een wijkorganisatie dat het hen niet altijd duidelijk is wat er gebeurt met hun advies.

Uit de enquête onder ambtenaren blijkt dat zij advies vragen aan de wijkorganisatie als het convenant dat voorschrijft. Eén respondent meldt dat hij dat één keer ten onrechte niet heeft gedaan. Zij geven allen aan (als dat in hun functie van toepassing is) dat zij de eventuele afwijking van het advies van de wijkorganisatie van argumenten voorzien en dat altijd de juiste instantie een besluit neemt over deze afwijking.

Interpretaties van de onderzoeker:

1. Wijkorganisaties brengen hun opvattingen over gemeentelijk voornemens of plannen tijdens overleg met de gemeente naar voren. Zij hebben daaraan niet altijd de herinnering dat zij 'advies hebben uitgebracht'. Het is voor hen ook niet altijd duidelijk wat ermee is gebeurd.

Bij belangrijke zaken wordt een advies schriftelijk geformuleerd. Daaraan bestaat wel een duidelijke herinnering en weet men ook beter hoe de gemeente er op heeft gereageerd en door welke gemeentelijke instantie is gereageerd.

2. De begrippen 'besluitnota' en 'participatieparagraaf' leven niet bij de wijkorganisaties. Men wil in de gelegenheid zijn om advies uit te brengen. In laatste instantie gaat het om de vraag wat de gemeente met het advies uit de wijkorganisatie doet. Hoe dit binnen het ambtelijke en bestuurlijke proces vorm krijgt vinden de meeste respondenten kennelijk niet zo interessant. Voor de gemeente is het kennelijk wel belangrijk, want besluitnota's die daarvoor in aanmerking komen worden gecontroleerd op een ingevulde participatieparagraaf.

Conclusie over uitzonderingsbepalingen

Het convenant kent specifieke uitzonderingssituaties. In die situaties geldt het convenant niet. Bijvoorbeeld bovenwijkse zaken en onderwerpen waar bedrijven, instellingen en andere overheden bij zijn betrokken. Wijkorganisaties mogen dan wel advies uitbrengen, maar hebben daarbij geen speciale positie. Wel is de algemene inspraakverordening van toepassing. Die geldt voor elke belanghebbende.

Op de vraag hoe vaak de wijkorganisatie met uitzonderingsposities te maken heeft gehad sinds het convenant van kracht is geworden antwoorden 12 van de 26 respondenten dat dit het geval is geweest. Bij elkaar gaat het om ongeveer 20 adviezen. 13 wijkorganisatie geven aan dat zij last hebben gehad van de uitzonderingsbepalingen.

Als we de op meerdere plaatsten in de enquête genoemde negatieve ervaringen in de samenwerking tussen de wijkorganisatie en de gemeente erbij betrekken, dan zijn het vaak bovenwijkse zaken die tot negatieve ervaringen leiden. Voorbeelden die meerdere wijken noemen zijn: de tram, het beleid m.b.t. kamerverhuur ('studentenhuisvesting'), aantakkingen op de ringweg. Enkele voorbeelden gaan ook over de vestiging van een voorziening in de wijk met risico's op overlast voor de omwonenden (Van Mesdagstraat, Moesstraat). Omdat daar een 'instelling' bij is betrokken gelden de bepalingen van het convenant niet.

Observatie van de onderzoeker:

Uit de beantwoording van de vragen over de 'participatieparagraaf bij besluitnota's' blijkt dat de meeste wijkorganisaties daar weinig besef van hebben. Toch raakt deze bepaling het hart van het convenant:

In de gemeente Groningen is een 'besluitnota' een (ambtelijk) voorstel waarover het college van B&W of de Raad een beslissing nemen. "Om het belang van bewonersparticipatie te bewaken, wordt aan besluitnota's een 'participatieparagraaf' toegevoegd. Hierin staat omschreven hoe bewoners en wijkorganisaties zijn betrokken bij een voorstel, en wat het advies van de wijkorganisatie is." (tekst convenant).

Met andere woorden: als de bewonersparticipatie goed is verlopen zou dat moeten blijken uit de tekst van de 'participatieparagraaf'. Het besluitvormend orgaan kan op die manier volgen hoe de participatie in de stad loopt. De wijkorganisatie zou achteraf kunnen nagaan hoe hun advies in de voorstellen aan het college van B&W, respectievelijk de gemeenteraad is verwerkt.

Bij onderwerpen waarop het convenant niet van toepassing is, is ook geen 'participatieparagraaf' nodig. Deze uitzonderingsbepaling wordt door de respondenten ervaren als een belemmering om goed aan de besluitvorming te kunnen deelnemen.

Mijn conclusie is, dat wijkorganisaties het belangrijk vinden dat hun advies doorklinkt tot bij het besluitvormende orgaan, maar dat de manier waarop dit ambtelijk wordt gedaan (of niet gedaan) de wijkorganisatie niet veel zegt. Er is kennelijk ook geen cultuur ontstaan waarin wijkorganisaties nagaan hoe hun advies uiteindelijk in college- of raadsvoorstellen is omschreven.

Mijns inziens vraagt dit nadere discussie.

Conclusies over afspraken rond uitvoeringswerkzaamheden

Op de vraag of er met de bewonersorganisatie planafspraken gemaakt antwoorden 7 respondenten 'altijd' en 11 'meestal'. 5 respondenten antwoorden 'soms', 3 'meestal niet' en 1 'nooit'.

Volgens 11 respondenten wordt er bij afwijking van de planning door de gemeente teruggekoppeld, 10 antwoorden dat er niet wordt teruggekoppeld. De controlevraag over 'ten onrechte niet terugkoppelen' is niet goed begrepen. Ik laat de antwoorden op deze vraag buiten beschouwing.

11 wijkorganisaties geven voorbeelden van terugkoppeling bij afwijking van de planning. Hiervan zijn er 6 die eerder aangaven dat er bij afwijkingen wordt teruggekoppeld. De voorbeelden zijn heel verschillend en betreffen zowel positief als negatief beoordeelde situaties.

Mijn conclusie is, dat de ervaringen over het opstellen van planafspraken en het terugkoppelen bij afwijkingen per wijk verschillen. Uit deze enquête valt niet op te maken of de verschillen zijn toe te schrijven aan de gemeentelijke kant, de kant van de wijkorganisatie, of de wisselwerking tussen beide. Ik trek in elk geval de conclusie dat het in veel gevallen goed gaat.

Conclusies over communicatie van wijkorganisaties met de achterban

18 respondenten geven met een getal aan hoe vaak men met de wijkbewoners overleg heeft gevoerd sinds het convenant van kracht is. De spreiding is van 3 tot 30. Het totaal aantal keren dat werd ingevuld bedraagt 184, dat is over 18 respondenten gemiddeld 10 keer. Over een periode van

ongeveer 2,5 jaar is dit dus 4 keer per jaar. Meerdere wijken zitten daar ruim boven, andere zitten daar onder.

De respondenten hanteren de volgende communicatiemiddel voor het contact met wijkbewoners:

- Bijeenkomsten:	22 wijkorganisaties
- Wijkkrant:	25 wijkorganisaties
- Wijkwebsite met reactiemogelijkheden	21 wijkorganisaties
- Wijkwebsite zonder reactiemogelijkheden	16 wijkorganisaties
- Andere vormen:	17 wijkorganisaties.

Voorbeelden van andere vormen zijn directe e-mails en bulletins.

Conclusies over ondersteuningsfaciliteiten

Van de 26 wijken antwoorden er 18 dat zij voldoende ondersteuningsfaciliteiten krijgen voor hun werk. (1 respondent weet het niet, 1 respondent vult het antwoord niet in).

6 wijkorganisaties geven aan dat zij niet voldoende ondersteuningsfaciliteiten ervaren. Deze wijkorganisaties hebben ook behoefte aan meer ondersteuningsfaciliteiten. 2 ervan geven aan dat zij hier al eerder om hebben gevraagd. 1 wijkorganisatie vraagt er 'bij deze' om. (*Hoewel de enquête niet bedoeld is om tegemoet te komen aan concrete vragen of behoeften van wijkorganisaties*)

Uit de toelichting die door 9 respondenten is toegevoegd blijkt dat in elk geval 2 wijkorganisaties onder 'faciliteiten' verstaan dat de gemeente de wijkorganisaties tijdige, juiste informatie biedt, die overzichtelijk is en kort.

4 Respondenten geven in verschillende bewoordingen aan dat het vrijwilligerswerk dat zij als wijkorganisatie doen onder druk staat. Het wordt overwegend uitgevoerd door mensen die er een drukke baan naast hebben. Zij hebben behoefte aan praktische ondersteuning (bijvoorbeeld notulering van vergaderingen). 1 respondent maakt zich zorgen over mogelijke daling van subsidies en daarmee het verminderen van de faciliteiten.

Een aantal wijkorganisaties licht bij de vervolgvragen toe dat zij geen behoefte hebben aan (verdere) ondersteuning.

Conclusies over algemene waardering voor het convenant

11 wijkorganisaties vinden dat het convenant een positieve bijdrage heeft geleverd aan de samenwerking tussen bewonersorganisaties en de gemeente. 7 vinden dat dit niet het geval is. 2 respondenten nemen een tussenpositie in. De overige respondenten vullen de vraag niet in.

In antwoord op de vraag of de gemeente in het algemeen handelt in de geest waarin het convenant is opgesteld antwoorden 13 wijkorganisaties 'ja' en 12 'nee'.

17 wijkorganisaties geven voorbeelden van geslaagde samenwerking. 15 respondenten van niet geslaagde samenwerking. De voorbeelden komen voor een groot deel overeen met de voorbeelden van geslaagde of niet geslaagde informatieverstrekking

17 respondenten formuleren antwoorden op de vraag naar factoren die bijdragen aan positieve of negatieve ervaringen met samenwerking. Kernbegrippen die ik daaraan ontleen zijn de volgende:

- Het gaat om de vrijwillige inzet van mensen die vaak ook druk bezet zijn en overdag werken. Als de gemeente het systeem van wijkorganisaties in stand wil houden vraagt dat een serieuze behandeling die vooral tot uiting komt in tijdige en juiste informatieverstrekking. Kernwaarden hierbij zijn eerlijkheid, openheid, respect, erkenning, nakomen van afspraken en vertrouwen;
- Het is belangrijk dat alle ambtenaren die ermee te maken kunnen krijgen het convenant kennen en er naar handelen. Niet alleen naar de letter, maar ook naar de bedoeling ervan;
- Positieve ervaringen worden vaak toegeschreven aan de ambtenaar waarmee de wijk regelmatig contact heeft. Enkele respondenten laten zich hier heel positief over uit. Zij ervaren achter deze 'good guy' een systeem dat niet altijd meewerkt;
- Enkele respondenten schrijven hun positieve ervaringen toe aan het feit dat zij zelf veel investeren in hun contacten bij de gemeente;

- Het gaat niet alleen om de start van een proces. Bij langdurende projecten is het ook belangrijk om van de voortgang op de hoogte te worden gesteld;
- Een respondent benadrukt het verschil in cultuur tussen ‘de ambtenaren’ en de ‘straat of de buurt’.
- Een respondent geeft als mening dat de gemeente veel meer informatie digitaal toegankelijk zou moeten maken en actief zou moeten aanbieden.

Een wijkorganisatie heeft de vraag heel gedegen ingevuld met de volgende tekst:

“Factoren die een positieve invloed op de samenwerking zouden hebben:

- a. zeer tijdige aankondiging van toekomstige ontwikkelingen/ beleidsplannen (d.w.z. in vroeg stadium); vooroverleg in vroeg stadium*
- b. omvangrijke of ingewikkelde beleidsnotities voorzien van een samenvatting*
- c. planning van overlegmomenten tijdens avonduren (vrijwilligers werken veelal overdag)*

Factoren die een negatieve invloed op de samenwerking zouden hebben:

- a. bewonersorganisaties confronteren met besluiten waaraan niet meer getornd kan worden overlegmomenten overdag*
- b. geen recht doen aan het recht op inspraak en advies dat de bewonersorganisatie heeft.*
- c. tijdsdruk waarbij geen rekening wordt gehouden met het bestuur als vrijwilligersorganisatie die ook nog contact met de ‘achterban’ moet houden.*

Algemeen: er wordt aan het bestuur een (soms te) grote verantwoordelijkheid opgelegd met de verwachting dat zij de gehele buurt vertegenwoordigen als gesprekspartner van de gemeente. Het betreft onderwerpen die direct van invloed zijn op het leven van de bewoners. Het bestuur bestaat uit vrijwilligers die dit in de avonduren naast hun vaak drukke baan doen. De gemeente heeft hoogopgeleide ambtenaren in dienst die dit als dagelijks werk doen. Geen gelijkwaardige gesprekspartners.” (einde citaat).

Ik heb uit de toelichtingen bij de ingevulde enquêtes de indruk dat het hier boven aangehaalde citaat een goede samenvatting is van de opmerkingen die door wijkorganisaties aan de enquête zijn toegevoegd.

Uit de ingevulde enquêteformulieren van de ambtenaren valt op te maken dat zij de zelfde kernwaarden nastreven als die van de wijkorganisaties: respect, vertrouwen en openheid, die vooral tot uitdrukking komt in goede informatievoorziening.

Ferry Willemse, 15 november 2010.